

gerne om den have for saa vidt været særdeles uheldig stillede i Udvalget, som de paa deres første Stadium efter at være bragte til fuldstændig Afslutning, og efter at der var opnaaet Enighed mellem 6 af Udvalgets Medlemmer, pludselig ved det 7de Medlems Ankomst bleve bragte i Lovul, dernæst ogsaa derved, at vi efter 2den Behandling have været saa uheldige ikke at have haft nogen Forhandling sammen med de Herrer, som nu udgjøre Udvalgets Flertal, og som have indbragt et Endringsforslag. Da Mødet nemlig fandt Sted i Udvalget, manglede der 3 Medlemmer af dette Flertal, og det er ganske sandt, at vi just ikke ere bleve overraskede ved at se Endringsforslaget fremkomme, men vi have dog egentlig ikke kunnet have nogen overdreven Anledning til i Udvalget med hinanden at diskutere, hvorledes Sagen stiller sig, efter at den nu har faaet den foreliggende Skikkelse. Jeg skal ikke her dvæle ved, hvorledes de os nu forelagte Udtalelser dels fra forskjellige Handlende i Kjøbenhavn dels fra Grosserer-Societetets Komite kunne antages at være fremkomne; jeg skal holde mig til, hvad der i denne Henseende foreligger os Alle, nemlig en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Langeland (G. Petersen). Under Sagens 2den Behandling, i hvilken han meget stærkt provocerede navnlig Grosserer-Societetets Komite til at udtale sig, og egentlig gav Sagen den Bending, at hvis Grosserer-Societetets Komite ikke yttrede sig, vilde den derved have taget sine tidligere Ord i sig igjen. Denne Fremstilling fra det ærede Medlems Side tror jeg ikke var i sig selv berettiget; thi Ingen af os, der tidligere have været enige om den nu omstridte Del af Forslaget, har troet, at Grosserer-Societetets Komite havde fraveget den Anskuelse, som een Gang tidligere er bleven udtalt af den her i Sagen; og naar det ærede Medlem har yttret sig i en derfra noget afvigende Retning, saa savner dette, i alt Fald for mit Bedkommende, fuldstændig Hjælp. Hvad vi have sagt, og hvad der ogsaa forholder sig saa, er dette, at de forandrede Lider selvselgelig maatte faae Indskydelse paa den Opfattelse, som mange Handlende nærede om Nødvendigheden af, at man paa een Gang udførte det hele Foretagende. Vi have fremdeles sagt, at der var fremkommet ikke saa saa Udtalelser udenfor Grosserer-Societetets Komite, som vidnede om, at der var dem, som tillagde Anlægget af en Havnebane paa Gammelholm i Havnegaden store Ulemper for den nuværende Trafik. Men under alle Omstændigheder, hvorledes det end er sket, at disse Udtalelser ere komne frem, vil jeg ret meget bede ærede Medlemmer at læse dem igjennem med Opmærksomhed; thi de ville da vistnok finde, at disse Erklæringer aldeles ikke ere af en saadan Natur, at de skulde kunne give nogen grundet Anledning til at fravige det Resultat, som Udvalget, Forsamlingen og Mini-

ren nylig ere komne til. Derfor denne Sag virkelig havde nogen saa stor Betydning for Kjøbenhavns Handel, som nogle Enkelte have ment, tillader jeg mig at tro, at Protesten vilde være fremkommen i ganske anderledes enerjigt og bestemt Form end den, hvori den her foreligger. Endel Handlende have tilladt sig at anbefale, at den i nævnte Lov vedtagne ovenansførte Bestemmelse forbliver uforandret; det er den ene af Udtalelserne. Den anden Udtalelse, den fra Grosserer-Societetets Komite, er den, at Komiteen maa ganske fastholde sine Udtalelser i Strivelse af 4de December 1874 til Indenrigsministeriet og nu ligesom da fremhæve, at det maa anses for at være en overordentlig vigtig og nødvendig Forbedring i de tidligere Planer, at Banen skal føres saa langt ned mod Nyhavn som muligt og ikke standse ved Christiansgade eller et endnu fjernere liggende Punkt. Dette er den første Del af Komiteens Erklæring, og den heber jeg særlig fastholdt i Erindringen, fordi jeg om kort Tid vil komme til at berøre, hvorledes denne Sag i Virkeligheden stiller sig efter det Forslag, vi vedtog ved 2den Behandling. Dernæst hedder det: Komiteen maa ligeledes nu som da anse det af stor Betydning, at den paatænkte Havnebane til Gammelholm inæst kommer til Udførelse. Ero nu De Herrer, at, hvis vi virkelig havde berørt store Interesser hos den kjøbenhavnske Handelsstand paa en søelig Maade, den da vilde have indskrænket sig til saa mange Udtalelser som disse, eller tro De ikke, at der saa vilde være fremkommet ganske anderledes bestemte og haardnaktede Uttringer om, at den strax maatte have det hele Havnebaneanlæg? Er dette ikke et ganske simpelt Svar paa den Provokation, som navnlig det ærede Medlem fra Langeland (G. Petersen) med et vist Talent indlagde i sit Foredrag ved 2den Behandling? Grosserer-Societetets Komite kunde omtrent ikke lade være at gjøre, hvad den har gjort her uden at faae Udseende af at komme i Modsigelse med sig selv; men, hvad det har sagt, er i Virkeligheden af den Bestaafenhed, at det maa være klart for Enhver, at, om man end fra nogle Sider ønsker, at det hele Foretagende strax maa komme til Udførelse, er det dog ikke anderledes, end at man kan tage det med en vis Ro, og et saadant Udtryk som „snarest muligt“ maa jo altid forstaas under fornuødent Hensyn til de givne Forhold, Tidsumstændigheder, og hvad deraf kan udvikle sig. Det ærede Medlem fra Langeland, som er dette Endringsforslags egentlige Fader, har ved 2den Behandling udtalt sig temmelig udførlig om Forholdene i Havnen, og har derved givet en Fremstilling af disse, som jeg ser mig nødsaget til paa saa godt som alle Punkter at maatte imødegaa og erklære for at være urigtig. En Hovedpaafand fra det ærede Medlems Side er den, at det er saa meget nødvendiggere strax at faae Havnebanen lagt